

bejdsopgave kan udføres på langt kortere tid, fx 2-4 timer pr. uge.

Et rimeligt aktiveringstilbud må ikke ligge i en urimelig afstand fra den pågældendes bolig. Ved uddannelsesstilbud vil der imidlertid være situationer, hvor personen må acceptere en større afstand mellem bolig og uddannelsesinstitution.

Hvis en person har fået udarbejdet en skriftlig plan, jf. forslaget § 9, vil et rimeligt tilbud skulle være i overensstemmelse med de perspektiver og mål, der er fastlagt i planen.

Som noget nyt er der som følge af klagereglerne i forslaget til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skabt mulighed for, at en person kan klage til det sociale nævn over et aktiveringstilbuds rimelighed. Det vil således ikke længere være nødvendigt for en person at skulle frasige sig sit forsørgelsesgrundlag for at få prøvet rimeligheden af et tilbud om aktivering. Klagen har ikke opsættende virkning, men formanden for det sociale nævn har adgang til at træffe en foreløbig afgørelse i klagesagen. En sådan foreløbig afgørelse skal da snarest muligt behandles i møde i nævnet, og det bør tilstræbes, at dette sker inden for 14 dage.

Stk. 1 og 2 skal ses i sammenhæng med forslag til § 41. I denne bestemmelse fastsættes det, at hjælpen – kontanthjælp eller aktivering – ophører, hvis modtageren eller ægtefællen uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, så længe der er et åbent tilbud. Der henvises til bemærkningerne til § 41, hvor det bl.a. er omtalt, hvilke konsekvenser det har, at personer med andre problemer end ledighed udebliver fra et tilbud om aktivering.

Det følger af stk. 3, at i visse tilfælde kan kommunen ikke kræve, at ansøgeren og ægtefællen opfylder deres pligt til at tage imod tilbud om arbejde eller aktivering efter stk. 1 og 2. Stk. 3 viderefører med sproglige moderniseringer reglerne i bistandslovens § 40.

Kommunen kan efter en konkret vurdering se bort fra kravet om, at arbejdsmulighederne skal være udnyttet. Stk. 3 indeholder ikke en udtømmende opregning af, hvornår kommunen kan se bort fra arbejdskravet, men giver eksempler på, hvornår dette typisk er tilfældet.

Dette gælder fx

- når ansøgeren er syg, eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis et arbejde fortsættes,
- når en forsørger er nødt til at passe sine børn, og kommunen ikke kan anvise en anden mulighed for at få børnene passet, eller
- når arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel.

Som et nyt eksempel er i stk. 3 tilføjet

- når en person har ret til frihed i forbindelse med fødsel eller adoption, jf. lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov mv. Dette er allerede praksis i dag, men da der er tale om relativt hyppigt forekommende tilfælde, foreslås det, at det fremgår direkte af loven.

Det forhold, at modtagerens egen læge anser den pågældende for at være for syg til at arbejde, afskærer ikke kommunen fra fx via sin lægekonsulent at tilsidesætte lægeerklæringen, hvis modtageren efter en lægelig vurdering må anses for at være arbejdsdygtig. Det svarer til gældende praksis.

Selvom det ikke direkte er nævnt i § 13, kan kommunen fortsat ikke anvise et arbejde, der er ramt af en overenskomstmæssig konflikt, idet det offentlige bør holde sig neutral i sådanne arbejdskonflikter.

Følgende eksempler, der i dag er nævnt i bistandslovens § 40, er ikke længere nævnt:

- Når den ene ægtefælle ikke har arbejde, herunder på grund af sygdom, og den anden ægtefælle ikke i længere tid har haft arbejde navnlig på grund af pasning af børnene. I stedet foreslås en særlig ordning for ægtepar, hvor den ene ikke har haft indtægtsgivende arbejde, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

- Når en person efter henstilling fra kommunen deltager i uddannelse eller omskoling efter reglerne om revalidering. Dette eksempel er ikke medtaget, fordi det er indlysende, at kommunen ikke samtidig skal kunne henstille ét og forlange noget andet.

Reglen i bistandslovens § 40, stk. 1, nr. 6, om deltagelse i frivilligt ulønnet arbejde i udlandet er udeladt som overflødig, da ordningen er ophørt ved udgangen af 1995.

Stk. 4 er ny i forhold til den gældende bistandslov, men den svarer til gældende praksis. Reglen i stk. 1 og 2 om pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder gælder ikke for ansøgerens ægtefælle, når ægtefællen modtager en offentlig forsørgelsesydelse, fx overgangsydelse, efterløn mv., som ikke er betinget af, at modtageren skal udnytte sine arbejdsmuligheder. Vedrørende beregning af hjælpen henvises til forslagets §§ 26 og 30.

På tilsvarende måde kan kommunen ikke stille krav om, at ansøgerens ægtefælle, som er under uddannelse, udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. bemærkningerne til forslaget § 12. Det samme gælder for asylansøgere (forslagets § 28) og andre, der har ret til at opholde sig her i landet, så længe deres ansøgning om opholdstilladelse bliver behandlet, samt personer der modtager hjælp efter forslaget § 27